

Okuruma Notlar

– EDİP GÜL · 26 Eylül 2022

Okuruma Notlar

1

SEVGİLİ okurum; seni ne kadar sevdiğimi bilirsin. Bir yazar için en sevgili şeyi okurudur. Bir öğretmen için öğrencisi, baba için çocukları, usta için çırağı- bunu söz gelimi söyledim bu konuda kanıtım yoktur- işte sen benim en kıymetli şeyim, en değerli varlığın, iki gözüm, canım, cananım, biricik varlığım, her şeyim.

Her şeyi sana açıklayacağım. 40 senelik yazarlık hayatımda senden başkası için bir şey yapmadım. Hep senin için yaşadım, senin için düşündüm, senin için kaygılandım. Senin için yaptım ne yaptımsa. Senin için okudum, senin için yazdım.

Ben seni tanımam belki ama arada derede izlerini, benzerlerinin yüzlerini görürü dururum. Bazen öğrencimsin sen benim, bazen hiç yüzünü görmediğim bir hayranımsın.

Her ne kadar seni tanımayı da kendimi sana tanıtmak emelindeyim. Ben 1956 'da İzmit'te doğdum. 9 çocuklu ailenin 3.cü çocuğuyum. Ölülerini sayarsak 11 kardeşiz. İki ölü olan abilerimi sayarsak 11 kardeşiz. Birinin ismini ben aldığımı göre ben yaşamayan birinin yerine yaşayan bir zavallıyım. Ben aslında başkasının yerine yaşayan biriyim. Bana doğduğumda Ahmet ismini vermiş ebem. Ebem dedim de annemin babaannesi mübarek bir kadın. Çok severdim onu. Melek gibi bir kadındı. Çocukluğumda ara sıra görürdüm onu. Dedemin evine gelirdi.

80 yaşlarındaydı. Dedikodu nedir bilmezdi. Namaz niyazdan başka bir işi yoktu. Çocuklarını kilimlere sararak gemiyle İzmit'e getirmişti. Kocasını ölmüş koca bir aileyi tek başına geçindirmekle mükellef, dul kadın. Büyük çocuğunu okutmuş, bir küçüğü çobanlıktan kaçarak ilim tahsiline gitmiş, abisiyle yarışmış, hafızlıkta onunla yarıştığı gibi Arapça ve medrese ilimleriyle ona fark atmıştı. Ona Müftü Hoca Ali Efendi derlerdi. Annemin babası Hafız Salih Efendinin ikinci ismi Hulusi pek anılmazdı. O'nun da 8 kızı 23 oğlu vardı. Tam 11 çocuk. Babam onunla yarışarak 11, 11 maç yapacak takımları kuracaklardı.

Biz 4' ü erkek 3' ü kız 7 kardeş kalmıştık. Kızlar en küçüklerimizdi. Büyük abim okuyamamış, sanat edinmek için çırak verilmişti. Abimle ben ikiz yazılmıştık. Onun yüzünden ben ilkokula 5. yaşımı bitirince yazıldım. Büyüklerin arasında hep ezildim. Üniversite tahsilinde artık bu yükü taşıyamaz oldum. Yorgun düşmüştüm. Psikolojim patlak verdi ve ben o bir iki yıl yüzünden yıllar kaybettim. Onun için sanata verdim kendimi. Ne diyordu Sartre 'kayıplar kazançtır, kazançlar kayıp'. Bu kayıplar kazanç olmuştu benim için. Şimdi onun keyfini çıkarıyorum.

Ailede ilk müdür ben oldum. Bir özel sektör yurdu müdürlüğüydü bu. İkincisi abim üçüncü ve son müdür kardeşim. İki üniversite okudum, birini bitirdim diğerini bitirmiş kadar okudum ama bitiremedim. Ama o fakülteyi bitiren çok kişiden daha donanımlıyım branşta. Birinci fakültem ilahiyattı ikinci edebiyat. İlahiyatta ilgim edebiyata idi. Gece gündüz edebi eserler okurdum. Yemek kuyruklarında, dolmuşlarda, kahvelerde. İlk fakültem Erzurum'daydı. İkincisi İstanbul'da. Edebiyatı bitirdim ama fakültenin edebiyatla

ilgisi yapay bir ilgiydi ve Türkçeleri berbattı. Edebiyatın bilimsel kısmına takılıp kalmışlardı, sanat yönüyle bir ilgileri yoktu.

Mehmet Kaplan'ı, Ömer Faruk Akün'ü, İnci Enginün'ü, orada tanıdım ve öğrencileri oldum. Zeynep Kerman, Muharrem Ergin, Birol Emil, Kazım Yetiş, Kemal Yavuz, Amil Çelebioğlu orada tanıdım, derslerine girdim. İstanbul Üniversitesinin koridorlarında hayatı tanıdım. İlk karşılıksız aşkı orada yaşadım. Şairliğim ordandır. Ve bu nedendir desem yalan olmaz.

Bu fakülte ve İstanbul bana çok şey öğretti ve çok şey kazandırdı. Ben İstanbul'u çok sevdim, ama İstanbul beni çok sevmedi. İstanbul benim hayallerimin kenti oldu. Ve o benim hep altın şehir oldu. Bir masal şehri oldu. Bir doğu başkenti, bir bin bir gece ülkesi oldu.

Ben Fakülteyi bitirince İstanbul beni nazlı bir sevgili gibi bıraktı. Karasevdalara saldı beni. Benim ikinci karasevdam birinciyi bastırdı, aşk ütopyası kadın safhasını aştı ve kent safhasına ulaştı. Oradan da ülke safhasına ulaştı, millet safhasına ulaşacak. Bu millet safhası Akif'in millet anlayışıyla özdeş olacak.

Şiirde Necip Fazıl, Yahya Kemal, Sezai Karakoç favorilerimdir. Divan şiirini severim. Halk şiirinin seçkin ürünlerini unutmam tasavvuf şiirine, Yunus Emre'ye hayranım, Mevlana'ya aşığım. Batlaşmacı şiirimizden hazzetmem ta ki yeni şiirimize kadar. Yeni şiiri bana Karakoç sevdirdi, sonra birinci ve ikinci yenileri sevdim. Batı ve doğu şiirini tercümeler yoluyla okudum. Arapça, Farsça ve İngilizce bilirim.

İngilizce öğretmenliği yaptım. Asıl branşım Edebiyat öğretmenliğidir. 26 yıllık mesleğime aşığım. Şiir ve düzyazı yazmayı sürdürüyorum. 'Ailem ve Ben 'adlı bir anı roman,' yazılarım 1' adlı düşünce yazıları, 'aşk kitabı', 'ashabı kehf', 'gizli kapı' isimli şiirlerim var. Eğitim üzerine bir kitap hazırlıyorum. Günlüklerim var. Evli ve üç çocuk sahibiyim.

Daha yazacağım çok şeyler var. (Devamı gelecek yazıda)

Ahmet Kemal